

[Bjørn Elmquist]

gen, og der foreligger et pantebrev, der har fået retsbeskyttelse over for tredjemand.

Jeg håber meget, at vi kan få svaret på dette konkrete spørgsmål endnu under denne forhandling.

Annelise Gotfredsen (KF):

Vi har behandlet dette lovforslag meget indgående, og vi har haft samråd med ministrene, idet justitsministeren jo har deltaget i samråd sammen med boligministeren. Det har været overordentlig rimeligt, idet lovgivningen burde have været henlagt til retsudvalget.

Jeg skal ligesom hr. Bjørn Elmquist være varsom med at sige lovsjusk, men vi har i hvert fald fundet mange mærkelige ting og mange uoverensstemmelser med de andre samtidig hermed foresatte lovforslag. Det skal jeg ikke bebrejde embedsmændene, kun at disse har været tvunget til at foretage dette hastværksarbejde.

Vi er meget betænkelige ved, at denne lovgivning med tilbagevirkende kraft griber ind i retsforhold, hvor borgerne med god grund kan nære tillid til, at gældende ret skal finde anvendelse. Jeg skal gerne medgive, at ministeren har ændret retsvirkningens indtræden i forhold til forslaget oprindelige, besynderlige begreb: fremsættelse i TV, og det er trods alt midt i alle de grå tåger en lille trøst, at en enstemmig opinion her har vendt sig imod dette statsministerinitiativ.

Det ændrer imidlertid ikke ved det forhold, at loven stadig har tilbagevirkende kraft, og jeg vil da også henvise til henvendelser fra Advokatrådet, som fremhæver, at det ud fra almene retssikkerhedssynspunkter anses for påkrævet, at loven kun får virkning for pantebreve, der anmeldes efter dens ikrafttræden. Meget skiftende ekspeditionstid på tinglysningskontorerne vil give en ulighed i retsstillingen, og en ulighed er en ulighed, også selv om det kun er 7 uger, det drejer sig om. Dette vil vi ikke være med til at fremme.

Vi må i øvrigt beklage, at en sådan ændring af tinglysningsloven ikke har kunnet underkastes en høring hos sædvanlige instanser inden fremsættelse, og jeg har vanskeligt ved at forstå den subtile sondring, som ministeren under udvalgsbehandlingen har gjort mellem en ændring i tinglysningsloven og en

ændring af denne, som skulle undskyldte, at sådanne høringer ikke er foretaget.

Men hvad er det så, man har villet opnå med denne lovgivning? Ja, man vil bestræbe sig på at begrænse forbruget, og man må vel nærmest sige, at denne lovgivning er at skyde myg med kanoner. Det fremgår af undersøgelser, som jeg ikke har fundet tilbagevist, at størrelsen af forbrugslån gennem 1970erne har været faldende og udgør en så relativt lille del, at det ikke kan berettige til dette indgreb, heller ikke selv om det kun skal gælde i 7 uger, og vi må i hvert fald forudse, at der nu kan foregå en oppustning af det grå pengemarked. Dette gælder i særdeleshed, når man nu i forbindelse med denne lov mener, at det vil være muligt at foretage en sondring mellem forbrugs- og erhvervs-mæssig gæld. Denne sondring pålægger lovgivningen nu pengeinstitutterne at foretage, men dette kan da ikke være rimeligt. Der har gennem en længere årrække været gjort forsøg på en sådan sondring, som nok i særdeleshed skatteministre har en forkærlighed for. Det er endnu ikke lykkedes, og Bankforeningen afviser da også klart og udtrykker alvorlig bekymring for den opgave, lovgivningen nu pålægger pengeinstitutterne. Jeg vil gerne citere fra Bankforeningens skrivelse:

»Dernæst forudsættes det, at man kan praktisere den igennem de senere år gentagne gange omdiskuterede sondring mellem privat og erhvervs-mæssig gæld. Der er os bekendt ikke anvist nogen praktiserbar løsning herpå«.

Nej, der har aldrig været anvist nogen praktiserbar løsning. Det må betvivles, om dette overhovedet nogen sinde kan lade sig gøre, og det er uanstændigt, at man nu vil lade pengeinstitutterne løbe ind i sådanne vanskeligheder, oven i købet hvor der i mange tilfælde vil foreligge et kundeforhold.

Vi vil stemme for de ændringsforslag, som ministeren har måttet stille til lovforslaget for at forbedre loven, men der er stadig væk så megen manglende logik i bestemmelserne og så mange uoplyste punkter, at vi vil stemme imod loven som helhed.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil ikke have de samme betænkeligheder som de to foregående ordførere ved at betegne dette som lovsjusk. Jeg synes også,